

ΡΑΜΠΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

'Εν Ἀθήναις δραχμὰς 10. — 'Εν ταῖς ἑπαρχίαις δραχμὰς 11

Τιμᾶται λεπτῶν 10

'Εν τῷ ἑξωτερικῷ φράγμα χρυσᾷ 18.

Τιμᾶται λεπτῶν 10

ΟΙ ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ

Λοιπὸν τὸν ἀρραβώνισαν
 Καὶ παίρνει Γερμανίδα.
 Τῇ νύφῃ στήν «Ἀκρόπολι»
 Ζωγραφιστὴ τὴν εἶδα.
 Αὐτὴ ἡ μεγαλόμουτρη
 Τρανὴ ἑφημερίδα,
 Αὐτὴ ποῦ σ' ὅλα χώνεται
 Καὶ πρώτη τὰ προφταίνει.
 Μὲ τὸ Βελλανίτη της
 Καὶ μὲ τὸ Μαυρογένη,
 Μὲ τὸν Παναγιωτίδῃ της
 Καὶ μ' ἓνα δόλγιο Τσούση
 Ποῦ Τσάχα ἔχ' ἐπίθετον
 Μὰ τὸν ἀποκαλοῦσι
 Τσούση καὶ δὲν τὸν βρίσκουνε
 Ἄν δὲν τὸν ποῦνε Τσούση,
 Μὲ τὸν ἀκριβοπλέρωτο
 Ἐκείνον Κατσελίδῃ
 Ποῦ ἑφτακόσαις της βαρᾷ
 Ἀπ' τὸ Γαβριηλίδῃ
 Καὶ εἶν' αὐτὸς διευθυντὴς
 Καὶ κάνει ὅ,τι θέλει.
 Γιατ' ἔχει ρήτρα ποινικὴ
 Μέσ' ἔς τὸ συμβόλαιό του
 Καὶ ραχατεύει ἀφοβα
 Καὶ θεωρεῖ ἀγέλη
 Τοὺς ἄλλους συνεργάτας του
 Μπροστὰ στὸν ἑαυτό του,
 Αὐτὴ ἡ μεγαλόμουτρη,
 Τὴν ἔχει ζωγραφίσει
 Σὰν τέρας ποῦ δὲν ἔπλασε
 Πιὸ ἀσχημὸ ἢ φύσι.
 Τῇς ἔχει χεῖλ' ἀράπιχα
 Κι' ἀράπικη μαυρίλα
 Ἄγρια μάτια, π' ἂν τὰ δῇς
 Σὲ πιάν' ἀνατριχίλα,

Καὶ τὴν ἐστραβολαίμασε
 Τὴν ὡμορφὴ Σοφία
 Τόσο ποῦ μήτ' ἀπὸ γιαιτροῦς
 Δὲ θάχῃ θεραπεία.
 Μὰ τί σημαίνει; Πρόφταξε
 Αὐτὴ νὰ πρωτοβάλῃ
 Εἰς τὰς μεγάλας στήλας της
 Τῆς νύφης τὸ κεράλι.
 Πριχοῦ τὴν ἴδια κεφαλὴ
 Νὰ τὴνὲ βάλουν ἄλλοι
 Κι' ἀπὸ τὴν περιέργειαν
 Εὐπίστου δημοσίου
 Δεκάραις πῆρε πιότεραις;
 Τὸ ἔχει διὰ βίου. . .

✱

Λοιπὸν τὸν ἀρραβώνισαν
 Ὁ Βίσμαρχ ὁ μαργιόλος
 Ποῦ ν' ὅλος πνεῦμα, διαβολῆαις,
 Σχέδια, κ ὁ λ π α ὅλος,
 Μ' αὐτὸ τὸ γάμο ξεγελᾷ,
 Μερεῦει τὴ Δανία,
 Ῥιζώνει στήν Ἀνατολὴ
 Βαθεῖα τὴ Γερμανία,
 Βαράει κατακέφαλα
 Τὴν Ἀρχουδορρώσσια
 Καὶ μᾶς μπαλιάζει ἀξαφνα
 Μὲ Σιδεροπρωσσία.

✱

Διπλὸς σὰν ἔλθ' ὁ Κωτσὸς μας
 Ἀπὸ ἔω στήν Ἑλλάδα,
 Ἐμπρός, Τριχούπη, προίκις τον
 Καὶ μ' ἄλλη Μανωλάδα.

ΠΑΤΡΙΣ καὶ ΣΤΡΑΤΟΣ

Ε'.

ΠΑΤΡΙΣ! Ἐν τῇ ἐπικλήσει τοῦ ὀνόματός σου οἱ περὶ τὸν Θεμιστοκλέα, τὸν Ἀδεύμαντον καὶ τὸν Εὐρυβιάδην γενναῖοι ναῦται γενναίως ἡγῶναι ἔπαινον ἡγωνίζονται ἐν τῷ Ἀρτεμισίῳ καὶ καταδεικνύουσι τί δύναται πράξει ἡνὴρ χρηστός καὶ στρατιώτης ἀληθής ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας σου καὶ τοῦ μεγαλείου σου ἡγωνιζόμενος.

ΠΑΤΡΙΣ! Τῷ ὀνόματί σου χρώμενοι οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ τῆς Σπάρτης καὶ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος ἀνδρεῖοι ναῦται ἀνδρείως ἐν τῇ ἱερᾷ τῆς Σαλαμῖνος θαλάσῃ ναυμαχοῦσι καὶ τὴν ἐπιφανεστάτην ἐκείνην ναυμαχίαν νικῶσι, τὴν ἄνθρωπότητα πᾶσαν ἐκ τῆς δουλείας ἐλευθεροῦντες καὶ τοῖς λαοῖς πᾶσι διδάσκοντες, ὅτι πᾶν πλῆθος καὶ πᾶς πλοῦτος ἄρετῃ ὑπέκει.

ΠΑΤΡΙΣ! Τῇ ἐλευθερίᾳ σου καὶ τοῦ μεγαλείου σου προκινδυνεύοντες οἱ ἀθάνατοι υἱοί σου εἰς τὴν ἀθανασίαν περιάγονται διὰ τῆς ἐν Πλαταιῇς ἡττάσεως νίκης, τ' ἀνδράποδα τοῦ μεγάλου βασιλέως τῶν Περσῶν οὐκ ἐτρέψαν οὐκ ἐτόν θάνατον θανατοῦντες.

ΠΑΤΡΙΣ! Ὑπὲρ τῆς δόξης σου καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας σου ἐν Μυκάλῃ οἱ εἰκοσιπεντάκις χίλιοι Ἀθηναῖοι, Λακεδαιμόνιοι, Κορίνθιοι, Σικυωνῖοι, Τριζήνιοι καὶ λοιποὶ ὑπὸ τὸν Ἀθηναῖον Ἐάνθιππον, τὸν πατέρα τοῦ μεγίστου τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον πολιτικῶν Περικλέους, θανερῶς σθανερὸν ἡγωνίζονται ἡγῶνα κατὰ δώδεκα μυριάδων Περσῶν καὶ ἐπιφανεστάτην κατὰ γούσι νίκην καὶ τὸν ἐχθρὸν στόλον τῷ πυρὶ παραδίδουσιν.

ὦ Πατρίς μου, Πατρίς μου! Ὅποσα καὶ ὅποια ἀθάνατα καὶ μεγάλα ἔργα ἢ πρὸς σὲ φιλοστοργία τῶν ἀγνῶν τέκνων ἐτέλεσε!

ΠΑΤΡΙΣ! ΘΑΡΡΕΙ! Ζῶσιν ἔτι ζῶν ἀνδρικὴν φιλοστοργία καὶ ἀγνὰ τέκνα σου καὶ νέα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας σου, τῆς ἰσονομίας σου, τοῦ μεγαλείου σου τελέουσιν ἔργα, τὴν ἀγνὴν φιλοστοργίαν αὐτῶν ἐνδεικνύοντα.

ΠΑΤΡΙΣ! Διὰ τῶν νέων ἔργων τῶν φιλοστοργῶν σου τέκνων τὰ δεσμά σου λυθήσονται, οἱ τύραννοί σου ἀνατραπήσονται, οἱ ὕψισταί σου δεινὴν τιμωρίαν τιμωρηθήσονται, οἱ συκοφάνται σου ἀνασκινδυλευθήσονται.

ὦ ΠΑΤΡΙΣ, ΠΑΤΡΙΣ! Ἡ ἡμέρα τῆς σωτηρίας σου ἀνατέλλει· ἡ βασιλεία τῶν τυράννων σου δύνει!

Ὁ λόγος ἐσπείρει σπόρον γόνιμον· ἤδη θά θερίσῃ ἡ ἰσχὺς. Κατρημένος ὁ νεώτερος πολιτισμὸς, ὁ διδάσκων ἡμᾶς νὰ φέρωμεν τὰς ἀλύσεις ὡς οἱ ἀτυχέστατοι εὐνοῦχοι τὰ ἐνώτια. Οἱ ρήτορες, οἱ πολιτικοὶ καὶ οἱ δημοσιογράφοι οὐδέποτε συνῆψαν, οὐδὲ συνάψουσι μάχας.

Ὁ Κολοκοτρῶνης, ὁ Μιαούλης, ὁ Καραϊσκάκης, ὁ Κανάρης, ὁ Μπότσαρης, ὁ Κρεζῆς, ὁ Κουντουριώτης, ὁ Ἀποστόλης, ὁ Ζαΐμης, ὁ Γερμανὸς καὶ τοσοῦτοι ἄλλοι μάρτυρες τῆς ἐλευθερίας, ἐκ τοῦ κλειομένου αἵματος τῶν ὁποίων ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἐλευθερία τῆς Ἑλλάδος ἀνεβλάστησεν, ὅτε ἀπέσπον ἀπὸ τὰς αἱματοφύρτας χεῖρας τοῦ Μεγάλου Κυρίου Grand Seigneur, ἐνώπιον τοῦ ὁποῦ σύμπασα ἡ χαύνη καὶ δούλη Εὐρώπη εὐτελῶς ἐκλινε τὸ γόνυ, ἐν τεμάχιον τῆς ἱερᾶς καὶ μεγάλης δημοκρατικῆς ἐκείνης γῆς, δὲν ἦσαν ρήτορες, δὲν ἦσαν πολιτικοὶ, δὲν ἦσαν δημοσιογράφοι! ἦσαν ἀρματοῖι καὶ κλέφτες.

ΠΑΤΡΙΣ! Τὰ τέκνα τοῦ Κολοκοτρῶνη καὶ τοῦ Μιαούλη, τοῦ Καραϊσκάκη καὶ τοῦ Κανάρη, τοῦ Μπότσαρη καὶ

τοῦ Ἀποστόλη, τοῦ Κουντουριώτου καὶ τοῦ Κρεζῆ μετὰ μικρὸν τοῦ ὕπνου, ἐν ᾧ πρὸ μακροῦ καθεύδουσιν, ἐγείρονται, τὸ ξίφος ἐν τῇ δεξιᾷ λαμβάνουσι καὶ τὰ δεσμά σου μετὰ τοῦ κυριάρχου Λαοῦ λύουσι.

ΠΑΤΡΙΣ! ΘΑΡΡΕΙ! Ἡ δουλεία σου εἰς ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ μεταβάλλεται· ἡ κακοδαιμονία σου εἰς εὐδαιμονίαν περιάγεται· τὴν θλίψιν σου ἡ χαρὰ διαδέχεται· τοὺς ἐπιόρκους, τοὺς μωροὺς, τοὺς ἁμαθεῖς ἄρχοντας σου, τὰ τέκνα σου τὰ εὐορκα, τὰ εὐφρονούντα, τὰ σοφὰ ἀντικαθιστῶσι· ἀντιβασιλικῶν πανηγύρεων καὶ ἑορτῶν πανηγύρεις καὶ ἑορτὰς λαϊκὰς καὶ ἐθνικὰς καὶ πανηγυρίσας καὶ ἑορτάσας, ὦ Πατρίς!

ΠΑΤΡΙΣ, προσφιλεστάτη Πατρίς! Τὸ δάκρυ κατὰ πυσσον! Δὲν εἶναι ἀληθές, ὅτι βαδίζεις πρὸς τὸν θάνατον! Βαδίζεις κατὰ τῆς εἰμαρμένης, κατὰ τῶν τυράννων, κατὰ τῶν προδοτῶν, κατὰ τῶν διωκτῶν σου νὰ θριαμβεύσῃς!

Βαδίζεις τοὺς καρποὺς τῶν τόσων βασιάνων σου, τῶν τόσων κολάσεων σου, τῶν τόσων μαρτυρίων σου νὰ δρέψῃς! Βαδίζεις με νέους νέας καὶ αἰωνίας δόξης τὸ ἀκκληίδωτον, τὸ ὑπερῆφανον μετωπὸν σου νὰ στέψῃς στεφάνους, οὐδὲν τὸ κοινὸν ἔχοντας με τὰ στέμματα τῶν ἀέργων καὶ ἐστεμμένων κακούργων!

ΠΑΤΡΙΣ! ΜΙΑ, ΕΛΕΥΘΕΡΑ, ΜΕΓΑΛΗ ἔση μετὰ μικρὸν!

Τὰ τέκνα σου, τὰ εὐγνωμονούντα Σοὶ τῇ εὐγενεῖ καὶ φιλοστοργῇ Μητρὶ τέκνα, ἀκόπως καὶ ἐνδελεχῶς ὑπὲρ τῆς ΕΝΟΤΗΤΟΣ σου, ὑπὲρ τῆς ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ σου, ὑπὲρ τοῦ ΜΕΓΑΛΕΙΟΥ σου ἐργάζονται!

Τρισόλβια καὶ τρισευδαίμονα τὰ τέκνα σου, ὦ Πατρίς, ὑπὲρ σοῦ θνήσκοντα!

ΠΑΤΡΙΣ! Ὁ Ἀλφός, ὁ στρατός, ὁ σοφός, ὁ ἁμαθής, ὁ γέρον, ὁ νέος, ὁ ἄνθρωπος, ἡ γυνή, ἡ ζῶν, ἡ ἐλευθερία τῶν τέκνων Σοὶ καὶ μόνῃ Σοὶ, ὦ Πατρίς, ἀνήκουσι καὶ ὑπὲρ Σοῦ θανοῦνται.

Μωρότατος, ἀνδρῶν ἁπάντων ὑπὸ τὸν ἥλιον μωρῶν, ὁ φρονῶν μετὰ τοῦ συντάκτου τῆς ἐφημερίδος ἡ «Ἀκρόπολις», τῶν κολάκων καὶ τῶν μαστρωπῶν τῆς αὐλῆς τοῦ Γεωργίου Χριστιανοῦ, ὅτι ἄλλω τινὶ ἡ καρδιά τοῦ Λαοῦ, ὁ βραχίον καὶ τὸ πυροβόλον τοῦ ἐργάτου, ἡ χεὶρ καὶ τὸ ξίφος τοῦ στρατιώτου ἀνήκουσι καὶ ὅτι ὑπὲρ προδοτικῶς, ἀνάνδρου καὶ κερδαλειόφρονος βασιλείας ἡγωνισθήσονται ἡγῶνα ἀνάνδρων δούλων καὶ ἐπιόρκων τῆς Πατρίδος, τῆς ἐλευθερίας τῆς, τῆς ἰσονομίας τῆς καὶ τοῦ μεγαλείου ΦΥΛΑΚΩΝ.

«Ἀμέραι δ' ἐπίλοιποι μαρτυρὲς σοφώτατοι».

Ρόκκος Α. Χοῦδᾶς

ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΦΩΣ!

(Ζῆτει τὴν συνέχειαν εἰς προηγούμενα φύλλα).

XIV

ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ ΣΥΓΚΛΗΘΕΙΣΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.—ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑΤΟΣ.—ΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ.—ΤΟ ΦΙΛΗΜΑ ΤΟΥ ΛΟΜΒΑΡΔΟΥ.

Ἡ Βουλὴ συνῆλθε τῇ 11 ὁκτωβρίου.

Βουλὴ Σφιγξ, ἥτις ἔκρυπτεν ἐν ἑαυτῇ φοβερὸν αἰνίγμα,

διὰ τὸν ἥμιστον Οἰδίποδα λαόν, Βουλὴ Πυθίαν, ἀρ' ἧς τὸν τρίποδα ἀνεμένετο ἡ τιμὴ ἢ ἡ ἀτιμία τῆς Πατρίδος.

Ὁ λαὸς ὅλος τῆς Ἑλλάδος, ἐλευθέρας τε καὶ δούλης, ἠτένιζε πρὸς αὐτὴν μετὰ παλμῶν.

Εἰς τὴν πρώτην αὐτῆς συνεδρίαν ἐξ ἐφόδου κατελήφθησαν τὰ θεωρεῖά της, παρ' ἀνδρῶν γυναικῶν καὶ παιδῶν, παρὰ πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν. Μῆλον νὰ ἔρριπτες δὲν ἔπεφτε κάτω. Ἐκτὸς ἂν ἔρριπτες τὸ μόνον μῆλον τὸ ὁποῖον, ὅπου καὶ ἂν ῥιφθῇ, εὐρίσκει τόπον νὰ χωθῇ, ἥτοι τὸ μῆλον τῆς Ἑριδος.

Ὁ λαὸς ἐκράτει τὴν ἀναπνοὴν τοῦ ἀναμένοντος τὴν ὥραν καθ' ἣν θ' ἀνήρχετο τὸ βῆμα ὁ Δηλιγιάννης.

Ἰδοὺ αὐτός.

Εἶναι ὀλίγον ὠχρότερος τοῦ σινήθους, ἀλλ' εἰς τὸ μέτωπόν του διαλάμπει τολμηρὰ ἀπόφασις.

Ὅλων τὰ βλέμματα ἐπ' αὐτοῦ συγκεντροῦνται.

Ὁ Δηλιγιάννης ἀνέρχεται τὸ βῆμα.

Σιγὴ ὁρμηκευτική. Νομίζεις ὅτι ἀκούεται καὶ τῆς μυίας ἀκόμη ὁ πετεργισμός.

Ὁ Δηλιγιάννης ἀρχεται λαλῶν.

Ἀνακοινώνει εἰς τὴν Βουλὴν τὰ τοῦ Βουλγαρικοῦ κινήματος καὶ τὰ κατ' ἀκολουθίαν τούτου ληφθέντα παρὰ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως μέτρα, ὅπως προπαρασκευασθῇ τὸ ἔθνος, ἐξηγῶν ὅτι, εἰς τοιαύτας περιστάσεις, ἡ κυβέρνησις πρέπει νὰ περιβάλληται μετὰ τὴν ἐμπιστοσύνην ὁλοκλήρου τῆς Βουλῆς.

Οἱ λόγοι οὗτοι ἐνσκήπτουσιν ὡς κεραυνὸς κατὰ κεφαλῆς τῶν τρικουπικῶν διότι τίθενται διὰ τούτων αὐτοῖς δύο ζητήματα.

Τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος.

Καὶ :

Τὸ συμφέρον τοῦ κόμματος.

Ἐπρεπε ν' ἀπαντήσωσιν εἰς τὸν κ. Δηλιγιάννην ἀμέσως.

Τότε ἕνεκα τῆς εἰς Εὐρώπην ἀποδημίας τοῦ κ. Τρικούπη, τὰ τοῦ κόμματος διηύθυνον οἱ κ. κ. Λομβάρδος καὶ Δραγούμης.

Λοιπὸν ἐγείρεται ὁ Λομβάρδος, ὁμιλεῖ πατριωτικώτατα, μετὰ μένους καὶ σθένους, ἀναμιμνήσκοντος τὸν ποτὲ δημοκρατικὸν ἄνδρα καὶ καταπαύον τὸν λόγον λέγει τὰ ἐξῆς σπαρτιατικὰ ἢ ἀθηναϊκὰ τῆς Σπάρτης καὶ τῶν Ἀθηνῶν τοῦ Λεωνίδα καὶ τοῦ Μιλτιάδου :

«*Προκειμένου περὶ πατρίδος, κόμματα δὲν ὑπάρχουσι διὰ τοῦτο ἡ κυβέρνησις θὰ εὕχῃ πάσης τῆς υποστηρίξεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως.*»

Ἐν μέσῳ δὲ φρενητιωδῶν ἀνευφημιῶν καὶ παλαμοκρατημάτων, κατέρχεται τοῦ βήματος, βαίνει εὐθὺ πρὸς τὸν κ. Δηλιγιάννην, ἐξαλλὸν ἐξ ἐνθουσιασμοῦ, τῷ δίδει τὴν χεῖρα καὶ τὸν ἀσπάζεται.

Ὁ ἀσπασμὸς ἐκεῖνος ἦτο κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν κριχὸς χαλύβδινος συνδέων ἀρρήκτως τὴν ἐνέργειαν τῆς τε ἀντιπολιτεύσεως καὶ τῆς συμπολιτεύσεως ὑπὲρ ἑνὸς καὶ μόνου γεροῦ σκοποῦ, τοῦ μεγαλείου τῆς πατρίδος.

Ὁ λαὸς ἐξήγησε, κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, τὸ φίλημα τοῦτο, ὡς ἀδελφικὴν ἔνωσιν τῶν κομμάτων, ὡς στενὴν αὐτῶν καὶ ἐπιστηθίον ἀδελφίξιν καὶ οἱ τρικουπικοὶ ἐθεωρήθησαν τότε πατριῶται.

Ἄ ! τί ἐκρυπτε τὸ φίλημα ἐκεῖνο !

Τὸ τοῦ Ἰούδα ἦτο ἀθώωτον ἀπέναντι αὐτοῦ.

Ἦτο ἀσπίλον ὡσεὶ χιῶν ἀπάτητος.

ΧV

Η ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΦΙΛΗΜΑΤΟΣ. — ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΠΡΟΣ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗΝ ΥΠΟΔΟΧΗΝ ΤΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ. — ΤΟ ΔΟΛΩΜΑ ΤΩΝ ΥΠΟΣΧΕΣΕΩΝ. — ΤΡΙΚΟΥΠΗ ΚΑΘΟΔΟΣ.

Ἄλλ' ἡ χαρὰ τοῦ λαοῦ δὲν διήρκεσεν ἐπὶ πολὺ.

Ἦν αὐγὴ μετ' ἡδυσσοῦλα

Ἐξεφύερωσ' ἔνα ρόδο

Τὴν αὐγὴ μετ' ἡδυσσοῦλα

Ἐμαράθηκε τὸ ρόδο.

Τόσῳ διήρκεσε καὶ ἡ χαρὰ αὕτη.

Διότι τῇ ἐπομένῃ ἡμέρᾳ ἡ ὄρα ἐδημοσίευσεν κύριον ἄρθρον, ὃπερ οὐδὲν ἄλλο ἐξήγει ἢ τὴν ἔμμεσον ἀποδοκιμασίαν τοῦ κ. Λομβάρδου καὶ ὅτι τὰ ὑπ' αὐτοῦ λεχθέντα ἦσαν **ἀτομικὴ τοῦ γνώμη.**

Τὸ ἄρθρον τοῦτο τὸ σατανικὸν εἶχε γράψῃ ὁ κ. Δραγούμης, ὁ Μέντωρ τοῦ τρικουπικοῦ κόμματος ἐν ᾧ καὶ Καλυψὸς καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Τηλέμαχοι δὲν λείπουν.

Τὸ σχέδιον ἦτο νὰ παριστάνεται τὸ ὑπουργεῖον Δηλιγιάννη ὡς ἀνίκανον νὰ διεξαγάγῃ τὸν μέγαν ἀγῶνα ὑπὲρ τῶν καταπατουμένων δικαιωμάτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Διὰ τοῦτο αἱ μὲν τρικουπικαὶ ἐφημερίδες ἐξηκολούθουν τὸν ἀγῶνά των κατὰ Δηλιγιάννην, συμφώνως πρὸς τὸ σχέδιον οἱ δὲ φανατικώτεροι τῶν τρικουπικῶν εἰργάζοντο προπαρασκευάζοντες τὰ τῆς ὑποδοχῆς τοῦ κ. Τρικούπη, ὅστις θὰ ἐφθανεν ἐδῶ τῇ 17 Ὀκτωβρίου.

Ὡς ἄλλοι μακραχισταὶ ἔτρεχον ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν τῶν φίλων των καὶ ἄλλων ἀνεξαρτήτων πολιτῶν.

Τοῖς ὑπεδείκνυν ὅτι ἡ πανηγυρικὴ ὑποδοχὴ τοῦ κ. Τρικούπη θὰ ἐπέφερε τὴν πανηγυρικὴν πτώσιν τοῦ κ. Δηλιγιάννη.

Ὅτι ὁ κ. Τρικούπης ἐρχόμενος εἰς τὴν ἐξουσίαν διὰ τῶν σχέσεων του μετὰ τῆς Ἀγγλίας, θὰ κατάρθωνε τὴν παραχώρησιν τῆς Κρήτης, τῶν Ἰωαννίνων καὶ τῆς Μακεδονίας!

Πλειοδοσία, βλέπετε, μεγάλη!

Πλειοδοσία, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ πλειοδότης δὲν ἔχανε τίποτε, δὲν ἔδιδε τίποτε καὶ ἐκέρδιζε τὰ πάντα.

Οἱ τρικουπικοὶ ἀπόστολοι προσεπάθουν νὰ πείσωσι τοὺς παρ' αὐτῶν κατηχουμένους ὅτι ἂν ἄθροοι ἐξήρχοντο μετὰ βατῶν καὶ κλάδων καὶ μετὰ Ὀτσανὰ πρὸς πανηγυρικὴν τοῦ κ. Τρικούπη ὑποδοχὴν, θ' ἀπεδείκνυν ὅτι ὁ λαὸς, ὁ πολὺς, ὁ μέγας καὶ παντοδύναμος λαὸς, τοῦτον ὑποδεικνύει τῷ βασιλεῖ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς διαδηλώσεώς του καὶ ὅτι ὁ βασιλεὺς τοῦ ὁποίου ἰσχύς εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ λαοῦ του (ἰσχύς τοσάκις διαψευθεῖσα καὶ ἀγάπη τόσον ἀμφισβητούμενη) θὰ ἔφερει ἀμέσως τὸν λαοπρόβλητον ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Τρικούπην εἰς τὴν ἐξουσίαν.

Ἄλλ' ἄλλαι μὲν βουλαὶ τρικουπικῶν, ἄλλα δὲ κυβερνητικαὶ κελεύει.

Τὸ σχέδιον ἐξώκειλε κατὰ σκοπέλων καὶ διελύθη εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη, ὥστε σχεδία ἐξ ὀρμητικῶν καὶ ροθίου ρεύματος ῥιφθεῖσα ἐπὶ ἀκτῆς ἀποτόμου.

Ἦλθεν ὁ ἀναμενόμενος Μεσσίας τῶν τρικουπικῶν καὶ τῷ ἐγένετο μὲν ὑποδοχὴ σπουδαία, ἀλλ' ἡ μεγάλη πρὸς τὸν βασιλέα διαδήλωσις ἀπέτυχε, διότι εἶχον λάβει τὰ μέτρα τῶν οἱ φίλοι τῆς Κυβερνήσεως, οἵτινες ἦσαν ἱτοιμοὶ νὰ κάμωσι ἑτέραν ἀντιδιαδήλωσιν.

Εἰς τὸ διπλὸν φύλλον τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς, θὰ ἴδῃτε τὰ περιεργότερα. Εἰς τὸ φύλλον αὐτὸ θὰ ἴχωμεν καὶ τριπλὸν Γενηθήτω φῶς !

Ῥαμπαγᾶς.

ΠΙΦ!—ΠΑΦ!

ΕΚΑΡΟΜΗ ΗΜΕΤΕΡΩΝ ΠΡΑΚΤΟΡΩΝ.— Εξοράμεν μέχρι Πατρῶν δύο τῶν ἡμετέρων πράκτορων, οἱ κ. κ. Χρήστος Πανουργίας (ταμίας, ἐπὶ τοῦ παρόντος, τοῦ Κεντρικοῦ Πρακτορείου καὶ διὰ τοῦτο λία, σεβαστοῦ ἀπαξίαν) καὶ διευθυντῆς, ἐφημερίδων εἰ καὶ μέχρι τοῦδε μένει ἀνεξέλεγκτος) καὶ Σποριδῶν Τσαγκάρης, ὁ κουμπάρος τοῦ ΡΑΜΠΑΓΑ. Καθ' ὁδὸν ἐστάθμευσαν εἰς Ἀγίον, ὅπου ἐγένετο αὐτοῖς σπουδαία ὑποδοχή, ἀλλ' εἰς τὰς Πατρας ἰδίως, ὅπου ἔδρευε ὁ ἀκατανόητος καὶ φθερός Πανουργίας. ὡς πράκτορες τοῦ ἐνταῦθα Πρακτορείου, ἔγινε πλέον τὸ μ α λ ε β ρ α σ ε. Τοὺς ἔσπασαν 'στὸ μουςαφηνλίκι. Ἐκεῖνον μάλιστα τὸν ἀγαπητὸν κουμπάρον μας τὸν ἔκαμαν ἀγνώριστον, τὸν ἔκαμαν τετράδιπλον ἀπὸ τὸ ἀκατάπαυστον γ λ ν τ ι. Κ ο ὁ ρ α μοναδική.

Ἐν τούτοις, ὡς ἀφήσωμεν τ' ἀστεία, ἡ περιόδεια αὕτη δύο τῶν κυριωτέρων μελῶν τοῦ Πρακτορείου ἐγκαταλείπει νέαν περιόδον νέας προόδου τοῦ ἐφημεριδοσώστου τούτου σωματείου δι' οὗ ἀπηλλάγημεν τῶσαν ἐπαρχιωτικῶν κανόνων ἀσυνειδήτων ἐπιστατῶν, καθὼς πικρὰν ἔχει τούτων πέτραν καὶ ὁ ΡΑΜΠΑΓΑΣ.

Διὰ τῆς παρουσίας αὐτῶν οἱ ἐνταῦθα πράκτορες συντελοῦν εἰς εὐρυτέραν διαδοχὴν, εἰς κανονικωτέραν πώλησιν τῶν ἐφημερίδων μας εἰς τὰς ἐπαρχίας, καὶ διὰ τὸ συμφέρον αὐτῶν ἀποδεικνύουν ἀλάνθαστον τὴν παροιμίαν, καθ' ἣν τοῦ νοι κ ο κ ὁ ρ ῆ τ ὁ μ α τ ι π α χ α ἰ ν ε ι τ ὁ χ ω ρ ἄ φ ι.

Λίδει δὲ ἡ περιόδεια αὕτη ἀξιολύμητον παράδειγμα καὶ εἰς τοὺς διευθυντὰς τῶν ἐφημερίδων οἵτινες ὀφείλουσιν νὰ γνωρίζουν τὰς ἐπαρχίας, νὰ ξέρουν τέλος πάντων καὶ αὐτοὶ μὲ τί ἀνθρώπους ἔχουν νὰ κάμουν.

ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΣ ΚΥΝΗΓΟΣ.— Ἐπανερχόμενοι ἐξ ἐκδρομῆς ἐφ' ἀμάξης μέχρι Σποριδῶν, συνηντήσαμεν τὸ πρῶτ' τῆς Τρίτης, κυνηγὸν μὲ παρθένον ἀπὸ κυνήγι τὴν τ σ α ν τ α, ἀλλὰ κρατοῦντα δοῦρλο μὲ μπαρμπούνια! Φαντασθῆτε τί κυνήγι ὑπάρχει στὸ λόγγο τῆς Ἀττικῆς, διὰ ν' ἀναγκάζῃ τοὺς κυνηγοὺς νὰ βαροῦν μπαρμπούνια ἀντὶ τρυγόνων! Καὶ ἐν τούτοις παρ' ὀλίγον, χάριν τοῦ ἰσοζυγίου, νὰ ὑποβληθῶν οἱ δυστυχεῖς κυνηγοὶ εἰς φορολογίαν εἴκοσι δραχμῶν διὰ τὴν ἄδειαν!

ΔΙΑΔΟΣΙΣ ΤΟΥ «ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΦΩΣ»! Τοσοῦτον ἔχει διαδοθῇ ἡ ἀνάγνωσις τῶν ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Γενηθήτω φῶς» ἀρθρῶν ἡμῶν καὶ τοσαύτη εἶναι ἡ ζήτησις τῶν, ὥστε καὶ εἰς τὰ γύφτικα ἀκόμη καὶ εἰς τ' ἀμπατζίδικα βλέπει ἀναγνώστας μὲ τὸν Ρ α μ π α γ ἄ ν στὸ χέρι.

Οὕτω παρέστημεν αὐτίκοι τοῦ ἐξῆς διαλόγου μεταξὺ ἐνὸς ἀμπατζῆ καὶ ἐνὸς ἐφημεριδοπώλου, πωλοῦντος Ρ α μ π α γ ἄ ν διπλοῦν.

- Ἐχει φῶς;
- Ἐχει διπλό.
- Αἱ! δὸς 'τον.

ΜΠΕΚΡΗ ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ.— Μπεκρὴς ψημισμένος διὰ τὴν μεγάλην κατανάλωσιν τοῦ ρετινάτου, ζητεῖ ἀσυνήθως παρὰ τοῦ καπηλίου μαῦρο.

- Πῶς! ἄλλαξες γ ο ὅ σ τ ο ; τὸν ἐρωτᾷ ἀπορῶν ὁ καπηλός.
- ἐσὺ ποτὲ μαῦρο δὲν ἔπινες;
- Ναι μὰ τῶρα ἔχω πένθος.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ.— Ἀφοῦ ἐλέγαμεν ἰπόντος τοῦ κ. Φιλήμονος εἰς Μόναχον, ἀφ' ἀποδημίας τοῦ κ. Φιλήμονος, διατὶ νὰ μὴ λέγωμεν νῦν ἐπανεληθόντος αὐτοῦ, εἴ ἔ π ι ὀ η μ ι α τοῦ κ. Φιλήμονος;

ΝΕΡΟ ΚΑΙ ΦΙΑΛΗΜΩΝ.— Οἰκόκυρὰ βλέπουσα μετ' ἀπελπισίας καθ' ἣν ἡμέραν ἐπανήλθεν ὁ κ. Φιλήμων, τὴν βρῦσιν αὐτῆς μὴ παρίχουσαν νερὸ κατὰ τὴν συνήθη ὥραν, ἀναφωνεῖ:

- Ἄμ' ἦλθε πάλιν ὁ Φιλήμων; πᾶσι τὸ νερὸ.

Ο ΡΑΜΠΑΓΑΣ ΠΑΝΗΓΥΡΙΩΤΗΣ ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ

Ἄλλ' εἶχα περισσοτέρην πίστιν εἰς τὸ ρωλόγι μὲν παρὰ εἰς τὰς ἀστρολογικὰς γνώσεις τοῦ ἀγωγιάτη καὶ τὴν ἀκρίβειαν τῆς μαρτυ-

ρίας τοῦ Δημοσθένη, διατελοῦντος ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ναρκωτικῆς δυνάμεως τοῦ Μορφῆως.

Ἐπλάγιασα πάλιν, ἀφοῦ ἔταξα ἀνδρομήκη λαμπάδα εἰς τὴν Παναγίαν, ἀν' ἔσκαπε καὶ προσφύλασσε τὸν περαιτέρω ὕπνον μου ἀπὸ τῶν Γερμανῶν καὶ τῶν ἀστρολόγων ἀγωγιάτῶν.

Ὁ ἰδιόκός μου ἀγωγιάτης ἐπωφελήθη τὴν εὐκαιρίαν καὶ ἐμίσθωσεν δύο τοῦ ζῶα εἰς ἄλλους πανηγυριώτας, ἀδιαφορήσας διὰ πᾶσαν πρὸς ἐμέ ὑποχρέωσιν.

Αὐτοὶ οἱ ἀγωγιάται τῆς Αἰγίνης μοὶ ἐφάνησαν ἀξιοθαύμαστοι, ἱκανοὶ νὰ κερδήσωσι στοιχήματα δρόμον μετὰ φοβερῶν ἐμποδίων.

Ἦσαν δι' ὅλης τῆς νυκτὸς εἰς ἀένναον κίνησιν ἀνερχόμενοι καὶ κατερχόμενοι πεζοὶ μετὰ τῶν ἐφιππῶν προσκυνητῶν τετράκας καὶ δεκατετράκας τοῦ ἡμερονυκτίου δρόμον (τίδρόμον λέγομεν; πολὺ τὸν ἀνυποψμεν ἀποκαλοῦντες αὐτὸν οὕτω) δὲν εἶναι δρόμος ἀλλὰ περὶ δ ρ ο μ ο ς) ἐφ' οὗ πιστεύω ὅτι ὄλκι μου αἱ ἀμαρτίαι συνεχωρήθησαν.

Ὁ ὕπνος μου εἶχε φυγαδευθῇ. Μάτην προσεπάθουν νὰ τὸν συλλάβω. Τὸν ἐκήρυξα φυγόδικον καὶ ἐνδυνθεῖς κατέβην πρὸ τῆς θύρας τοῦ ξενοδοχείου νυκτὶ εὐκίως ἐξ ὀργῆς κατὰ τοῦ ἀγωγιάτου μου καὶ μερμηρίζων κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν νὰ ἐκδικηθῶ τὸν Δημοσθένην μὴ δίδων εἰς αὐτὸν μ π α ξ ἰ σ ι.

Ἀφῆνης, ἐνῶ εἶχον ἀπελπισθῇ, ὅτι θὰ δυνηθῶ νὰ μεταβῶ εἰς τὴν πανηγύρι, ἰδοὺ βλέπω ἐρχόμενον ἀγωγιάτην μὲ δύο ζῶα.

- Ἐχεις ἀγῶνι; τὸν ῥωτῶ.
- Ναι, μοῦ ἀπαντᾷ εἶναι δῶ μέσα δύο στὸ ξενοδοχεῖο.
- Ἀ! Ἐσὺ σαι! Ἐγὼ μαι ὁ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς τοὺς δύο.
- Λοιπὸν πῆς καὶ τοῦ συντρόφου σου νάρθη, νὰ πᾶμε.
- Ἐκεῖνος δὲ μπορεῖ τὸν ἔχει πιάσει εὐκοιλιότης ἀπὸ τὸ νερὸ τοῦ Μεριστοῦ! ἐγὼ μόνε θάρρω.
- Μὰ τότε θὰ μοῦ πληρώσῃς, ἐλόου σου, διπλό ἀγῶνι.
- Μωρὲ νὰ μὴν ἔμαθε, εἶπα κατ' ἐμαυτὸν ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ ΡΑΜΠΑΓΑΣ ΔΙΠΛΟΣ;— Ἐπειτα προσέθεσα μεγαλοφώνως:

- Πῶς θὰ σοῦ πληρώσω διπλό ἀγῶνι, ἀφοῦ θὰ καθαλκικεύσω σ' ἕνα ζῶο, μὲ συμπαθεῖο;
- Δὲν τὰ ξέρω 'γὼ αὐτὰ' τρεῖς δραχμαὶς θὰ μοῦ δώσῃς. Ἐγὼ γιὰ δύο τάφερα τὰ δύο μουλάρια.
- Πᾶσι καλὰ, μὰ σὺ θὰ καθαλκικέψῃς τὸ ἕνα. Λοιπὸν ἐγὼ δὲν ἔννοω νὰ πληρώσω τὴν καθάλλα σου.
- Ἐπὶ τέλος ὁ ἀγωγιάτης ἐνέδωκεν ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ τὸν ἀφήσω. νάῳρη κανένα μουστερη. Μετ' ὀλίγον δὲ ἐπανήλθε λέγων:
- Ὅριστε, βρήκα κι' ἄλλον.
- Τί ἀνθρώπος εἶναι;
- Ἐνας φουστανελλάς.

Εἰς τὸ διπλοῦν φύλλον τῆς Κυριακῆς θὰ ἔχετε τὴν συνέχειαν.

Ῥαμπαγᾶς

ΠΑΡΟΡΑΜΑ.— Εἰς τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ καὶ ἄλλο Γενηθήτω φῶς παραιοῦσε τὸ ἐξῆς περὶ ῥαμα εἰς κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ 1ου Ἀρχηγείου. Διορθωτέον τοῦ 3ου Ἀρχηγείου.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

ΤΟ ΕΥΩΝΟΝ

Ῥαλειμπορικὸν κατάστημα

Γ. ΚΥΡΚΙΝΗ.

(κατὰ τὴν ὁδὸν Αἰόλου ἀριθ. 218).

Λάμπαι πολυτελέσταται διαφόρου μεγέθους, τραπέζης καὶ κρεμασταί. Λάμπαι ἐλαίου, σκευὴ μαγειρικά, σερβίτσια ἐκ πρῶσελάνης, σκευὴ διάφορα ἐκ φαϊάν, γλαστρικά, δίσκοι, μαχαιροπήρουνα διαφόρων εἰδῶν καὶ ἄρξαντά.

Τιμαὶ λογικώταται πρόκειται εἰς πάντα τὰ βαλάντια.

Ἐν εἶδος λάμπας αὐτοῦ ἐπωνομάσθη «ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΦΩΣ».

Μὴν ἀφήσετε καμμιὰ, ὅλοι πάρτε' ἀπὸ μιά.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΜΟΝΟΙΑΣ.— Ἀπόψε ἡ Ἐκθετός, δράμα καὶ τὸ πᾶσι μα τῶν γυναικῶν, κωμῳδία.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΕΥΤΕΡΗΝ.— Ἡ Μὴ δειά, πρωταγωνιστοῦσας τῆς ἀριστοτέχνης καὶ Πιπίνας Βονασέρζα, ἥτις ἐν τῇ Μῆδεια ὑποκρίνεται ἐξόχως. Θ α ν ἄ σ η ς καὶ Ἀ ρ γ υ ρ ῶ, κωμῳδία.